SÍNTESI LÒGICA

Índex de conceptes

- Mapes de Karnaugh
- Procediment sistemàtic, adjacències
- Simplificació per minterms
- Simplificació per maxterms
- Funcions incomplertes

Utilitzant les propietats de l'Àlgebra de Boole podem simplificar les funcions lògiques.

$$f = A + A \cdot B \cdot C + \overline{A} \cdot B \cdot C + A \cdot \overline{D} + \overline{A} \cdot B$$

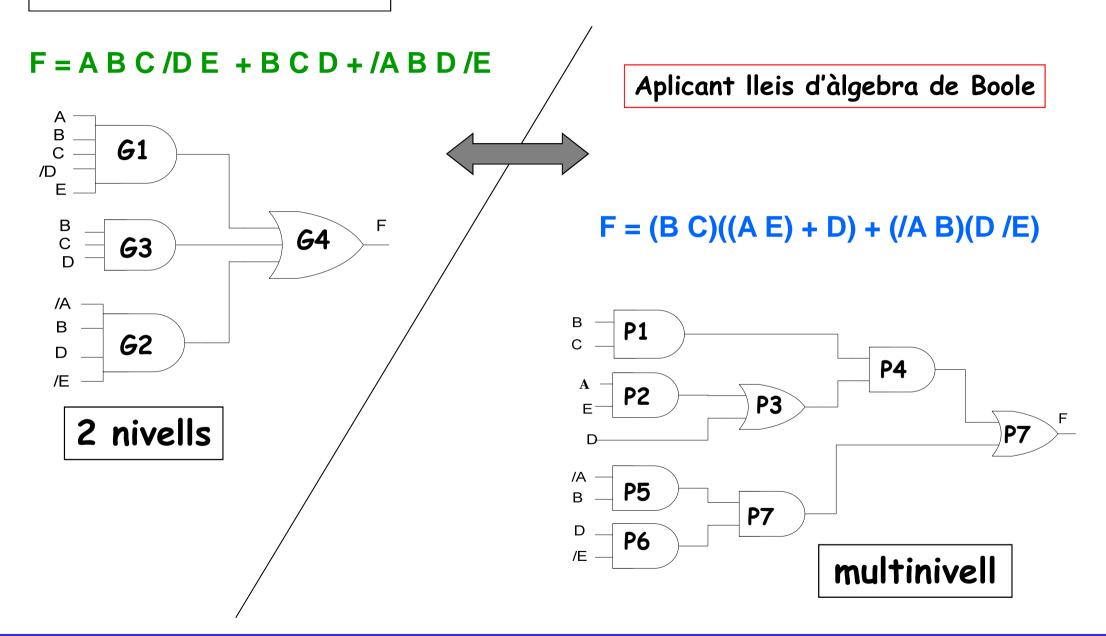
$$f = A + (A + \overline{A}) \cdot B \cdot C + A \cdot \overline{D} + \overline{A} \cdot B = B \cdot C + A(1 + \overline{D}) + \overline{A} \cdot B =$$

$$= B \cdot C + A + \overline{A} \cdot B = (A + \overline{A} \cdot B) + B \cdot C = A + B + B \cdot C = A + B \cdot (1 + B) = A + B$$

La implementació es pot realitzar de diferents formes

- funcions a dos nivells (més ràpida)
- funcions multinivell (pot ser més senzilla tecnològicament si utilitza un únic tipus de portes, menys cost)

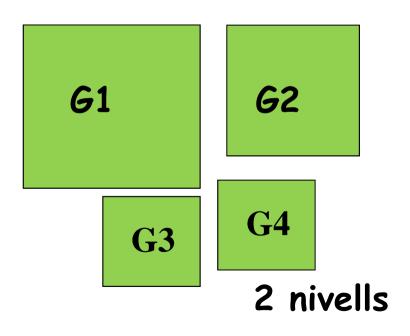
2 Nivells / Multinivell

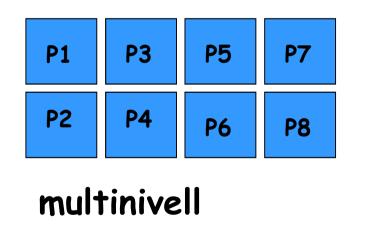

Avantatges / Inconvenients de cada estratègia de disseny combinacional

```
↑ Nivells => ↑ Retard ↓ Velocitat
↑ Nivells => ↓ # entrades ↓ Àrea [= Cost (mm² de Si)]
↓ # entrades => ↑ Regularitat (peces de puzzle + uniformes)
↓ # entrades=> ↓ Consum
```


Síntesi a dos nivells

Mètodes sistemàtics per aplicar les lleis de l'Àlgebra de Boole i simplificar les funcions lògiques per optimitzar:

- Cost
- velocitat

Mapes de Karnaugh

Mètode tabular o de Quine-McCluskey

Mapes de Karnaugh

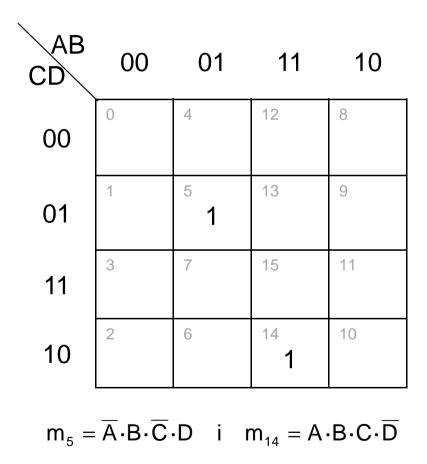
Són una representació gràfica de les funcions de commutació, i es pot considerar com una representació gràfica de la taula de veritat. Per a realitzar aquesta representació cal que els termes canònics lògicament adjacents estiguin físicament adjacents a la representació. Això implica que la ordenació del diagrama no és la natural.

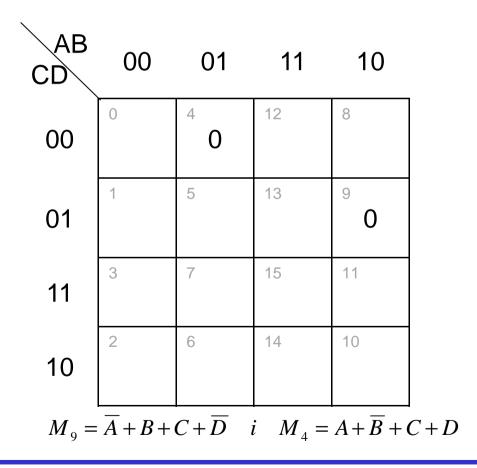
Són útils per a la simplificació a dos nivells.

AB C	00	01	11	10
0	0	2	6	4
1	1	3	7	5

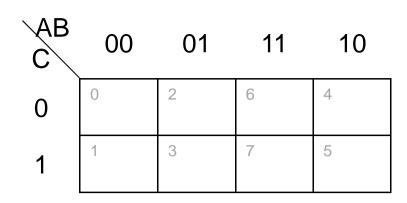
AB CD	00	01	11	10
00	0	4	12	00
01	1	5	13	9
11	3	7	15	11
10	2	6	14	10

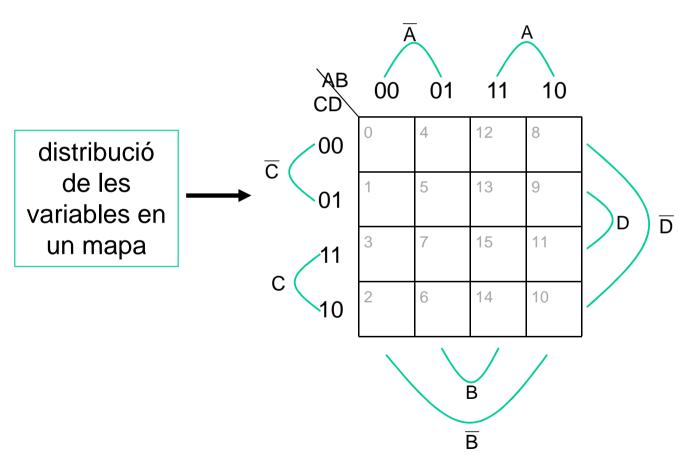
El nombre que hi apareix a cada cel·la designa el minterm o maxterm que representa: nombre decimal corresponent a la combinació de cada cel·la. Per representar un minterm es col·loca un 1 a la cel·la; per un maxterm, es col·loca un 0.

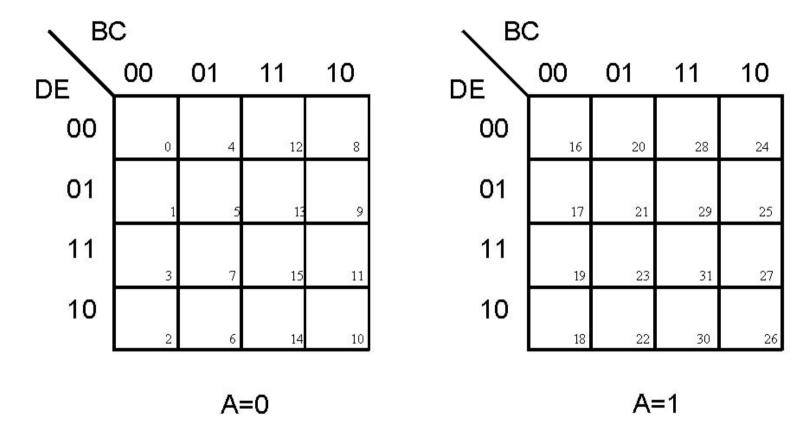

El mapa de Karnaugh de 3 variables, considerat en 3D, és un cilindre => els quadres dels costats esquerra i dreta són adjacents.

Al mapa de 4 variables: a més, els termes de dalt i de baix també són adjacents (una esfera). Per treballar amb 5 variables, cal utilitzar dos mapes de 4 variables i considerar que un està a sobre de l'altre: a més de l'anterior, dues cel·les situades una sobre l'altre també són adjacents.

Per més variables ja no és útil.

Simplificació com a suma de productes

Es considera que una funció està simplificada quan (expressada com a suma de productes):

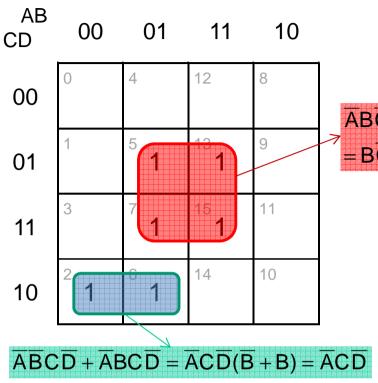
- 1.No hi ha cap altre expressió equivalent constituïda per menys productes.
- 2.No hi ha cap altre expressió equivalent amb el mateix nombre de productes però amb menys literals.

Nota: estem trobant una expressió mínima, no l'expressió mínima.

Recordem que cada *minterm* correspon a un 1 de la funció.

Exemple

L'adjacència de termes permet eliminar variables

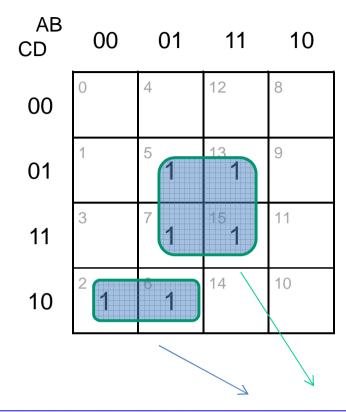
 $\overline{ABCD} + \overline{ABCD} + \overline{ABCD} + \overline{ABCD} = \overline{BCD}(\overline{A} + A) + \overline{BCD}(\overline{A} + A) =$ = $\overline{BCD} + \overline{BCD} = \overline{BD}(\overline{C} + C) = \overline{BD}$

> Amb quatre termes adjacents podem eliminar dues variables.

 Els termes adjacents només es diferencien en una variable: amb dos termes adjacents podem eliminar una variable i, per tant, simplificar-lo.

 $f = \Sigma m(2,5,6,7,13,15) = \overline{ABCD} + \overline{ABCD} + \overline{ABCD} + \overline{ABCD} + \overline{ABCD} + \overline{ABCD}$

Exemple

$$f = \Sigma m(2,5,6,7,13,15) = \overline{ACD} + BD$$

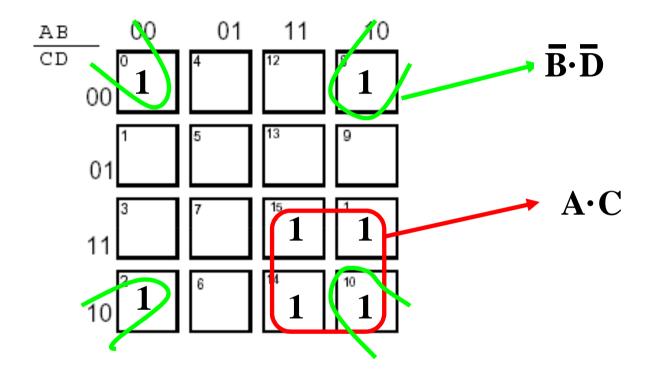
El procediment sistemàtic és:

- 1.S'agafen tots els 1s que no es poden agrupar amb res
- 2.Es formen tots els grups de dos 1s que no poden formar cap grup de quatre
- 3.Es formen tots els grups de quatre 1s que no poden formar cap grup de vuit
- 4..... I així successivament
- 5.El mètode acaba quan s'han cobert tots els 1s

L'agrupació de termes es fa sempre en potències de 2 (2, 4 8, 16, ...).

Un mateix 1 es pot agafar totes les vegades que sigui necessari per fer simplificacions

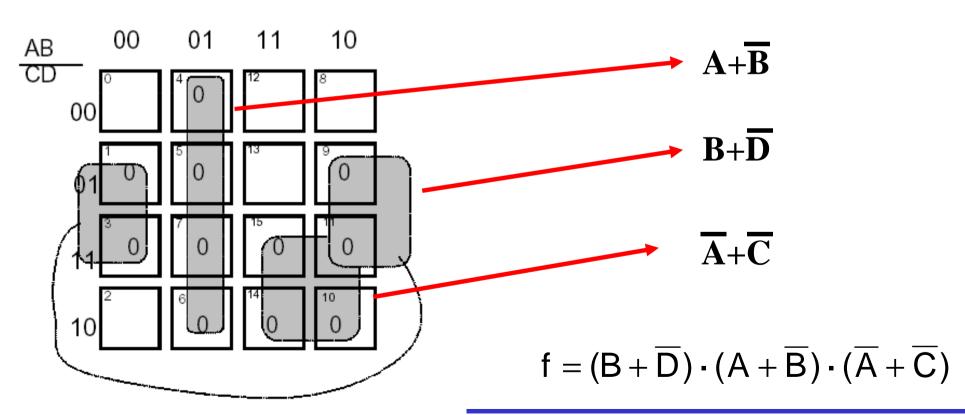
$$f = \sum_{4} m(0,2,8,10,11,14,15) =$$

Simplificació com a producte de sumes

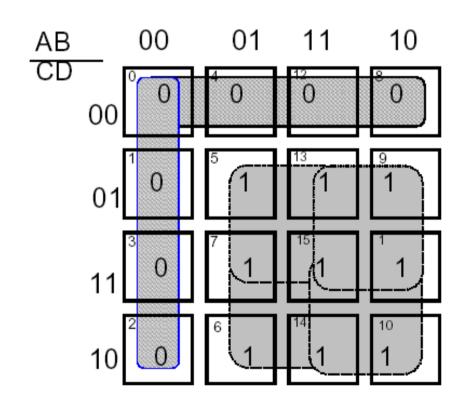
Aquí cada maxterm correspon a un 0 a la funció i hem de recordar quina relació hi ha entre minterms i maxterms. La resta del procediment és igual al descrit per als minterms.

$$f = \prod M(1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 14, 15)$$

Les simplificacions com a suma de productes o com a producte de sumes no tenen per què ser iguals en la seva complexitat.

$$f = \sum m(5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 15) = \prod M(0, 1, 2, 3, 4, 8, 12)$$

$$f = B \cdot D + B \cdot C + A \cdot D + A \cdot C$$

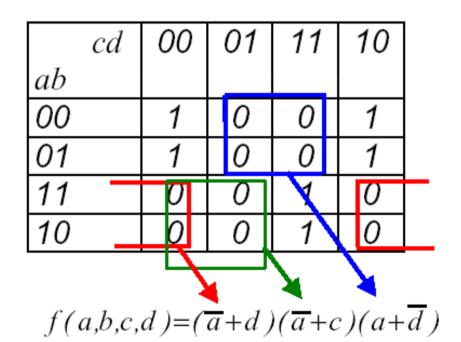
$$f = (A + B) \cdot (C + D)$$

Les simplificacions com a suma de productes o com a producte de sumes no tenen per què ser iguals en la seva complexitat.

$$f(a,b,c,d) = \sum_{4} m(0,2,4,6,11,15)$$

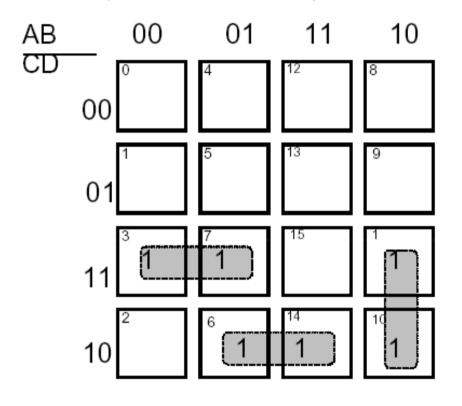
$$f(a,b,c,d) = \prod_{4} M(1,3,5,7,8,9,10,12,13,14)$$

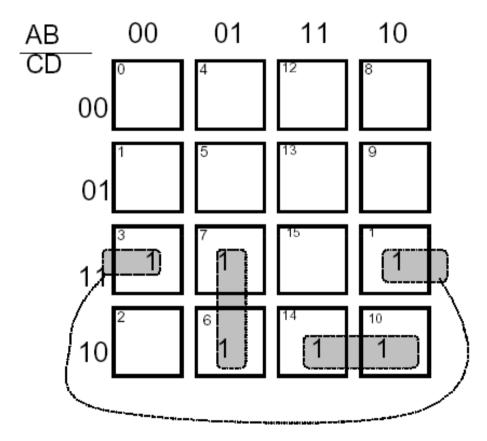
	cd	00	01	11	10				
ab									
00		1			1				
01		1			1				
11				1					
10				1					
$f(a,bc,d) = \overline{a}\overline{d} + acd$									

Les simplificacions no son úniques (en aquest cas són equivalents)

$$f = \sum m(3, 6, 7, 10, 11, 14)$$

(a)
$$\rightarrow$$
  $f = \overline{A} \cdot C \cdot D + B \cdot C \cdot \overline{D} + A \cdot \overline{B} \cdot C$

(b)
$$\rightarrow$$
  $f = \overline{A} \cdot B \cdot C + A \cdot C \cdot D + B \cdot C \cdot D$

Funcions especificades incompletament

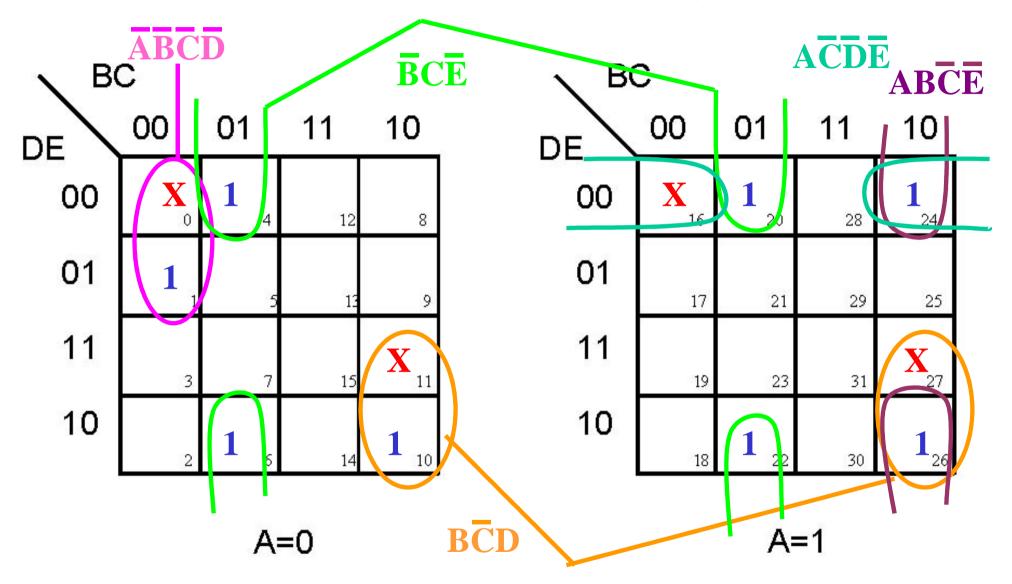
En alguns casos existeixen determinades combinacions dels bits d'entrada que no es donaran mai.

De cara a les simplificacions les podem interpretar com a 1 o com a 0, segons ens interessi i sense pressuposar el seu valor.

La representació com a SOP és:

$$\sum \phi$$
 (....) o bé $\sum d$ (....)

 $f(A, B, C, D, E) = \sum m(1, 4, 6, 10, 20, 22, 24, 26) + \sum \phi(0, 11, 16, 27)$

$$f = \overline{A} \cdot \overline{B} \cdot \overline{C} \cdot \overline{D} + A \cdot \overline{C} \cdot \overline{D} \cdot \overline{E} + \overline{B} \cdot C \cdot \overline{E} + B \cdot \overline{C} \cdot D$$
